

ประจำปี 2567

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ “มหกรรม KM” (KM Workshop) ปี 2

ครั้งที่ 3/2567

วันอังคารที่ 19 กรกฎาคม 2567

หมวดที่ 2 ด้านการแก้ไข บำบัดและฟื้นฟู

เรื่อง เทคนิคการจัดการความมั่นคงปลอดภัยในสถานควบคุม:
การบริหารจัดการภายในสถานควบคุมที่ดี

จัดทำโดย
สถาบันวิจัยและพัฒนา

Knowledge Management: KM

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาระบบการจัดการความรู้

“มหกรรม KM” (KM Workshop) ปี 2

ครั้งที่ 3/2567

วันอังคารที่ 19 กรกฎาคม 2567

หมวดที่ 2 ด้านการบำบัด แก่ไขและฟื้นฟู

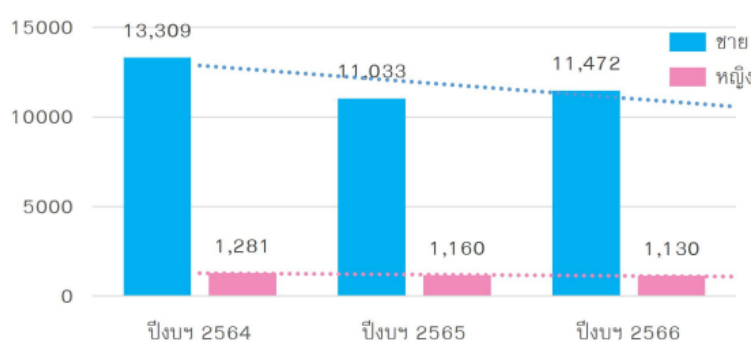
เรื่อง เทคนิคการจัดการความมั่นคงปลอดภัยในสถานควบคุม: การบริหารจัดการภายในสถานควบคุมที่ดี

❖ ความเป็นมา

ปัจจุบันสถานการณ์เด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศและเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมมีจำนวนลดลง จากสถิติของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่า มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีลดลง คือ ในปี 2564 มีจำนวน 14,590 คดี และลดลงเหลือ 12,193 และ 12,602 คดี ในปี 2565 และ 2566 ตามลำดับ⁽¹⁾ ตามแผนภูมิที่ 1

เพศ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566
ชาย	13,309	11,033	11,472
หญิง	1,281	1,160	1,130
รวมทั้งหมด	14,590	12,193	12,602

เด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
ทั่วประเทศ ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จำแนกตามเพศ

รูปภาพที่ 1 แสดงจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
ทั่วประเทศ ระหว่างปี 2564 – 2566

ส่งผลต่อจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตควบคุมทั้งสถานพินิจและศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีจำนวนลดลง แต่กลับพบว่า อัตราการก่อเหตุความไม่สงบกลับมีจำนวนไม่ลดลงเมื่อเทียบกับจำนวนเด็กและเยาวชน โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มีการรายงานเหตุทั้งสิ้น 45 ครั้ง เกิดขึ้นในระดับสถานพินิจฯ 16 ครั้ง และระดับศูนย์ฝึกและอบรมฯ จำนวน 29 ครั้ง แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. เหตุหลบนี 24 ครั้ง มีจำนวนเด็กและเยาวชนหลบนีจำนวน 50 คน ในจำนวนนี้เป็น การหลบนีภายในสถานที่ควบคุม จำนวน 35 คน ภายนอกสถานที่ควบคุม จำนวน 15 คน ทั้งนี้ สามารถ ติดตามตัวกลับมาได้ภายใน 48 ชั่วโมง จำนวน 37 คน ภายหลัง 48 ชั่วโมง จำนวน 10 คน และยังอยู่ระหว่างการติดตามตัว จำนวน 3 คน เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการหลบนี พบว่า ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ ด้านบุคลากรที่ปฏิบัติงาน คือ ขาดความระมัดระวังและประสาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่ เช่น ไม่สอดส่องดูแลพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ขาดการตรวจตราตรวจสอบความมั่นคงของอาคาร ไม่มีการจัดเก็บอุปกรณ์ที่เป็นความเสี่ยงต่อการหลบนี เป็นต้น ด้านกายภาพ คือ มีจุดอ่อนและความเสี่ยงของอาคารสถานที่ที่ไม่มั่นคงแข็งแรง ขาดการประเมินความเสี่ยงให้มีความแข็งแรงเพียงพอ และด้านตัวเด็กและเยาวชน คือ เกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์และพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนระหว่างที่ถูกควบคุมตัว เช่น วิดกกังวลเรื่องคดี โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่รับตัวใหม่ รวมถึงความคิดถึงบ้าน คิดถึงครอบครัวและคนรัก ตลอดจนเด็กและเยาวชนบางราย มีพฤติกรรมเคยหลบนีมาก่อน เป็นต้น

2. เหตุวุ่นวาย/จลาจล จำนวน 7 ครั้ง ปลุกปั่นสร้างสถานการณ์จำนวน 1 ครั้ง

3. เหตุอื่นๆ เช่น ทำร้ายร่างกาย ทะเลาะวิวาท ทำร้ายเจ้าหน้าที่และอื่นๆ รวมจำนวน 13 ครั้ง ในจำนวนทั้งหมดนี้มีเด็กและเยาวชนได้รับบาดเจ็บจำนวน 67 คน และเจ้าหน้าที่ได้รับบาดเจ็บจำนวน 7 คน⁽²⁾

จะเห็นได้ว่า แม้ว่าจำนวนเด็กและเยาวชนจะลดลง แต่ปัญหาเรื่องความมั่นคงปลอดภัยและการบริหารจัดการภายในควบคุมยังคงมีอยู่ ประเด็นนี้จึงเป็นสิ่งที่ทุกสำนัก/กอง/กลุ่มต้องร่วมมือกันในการหาทางออก เพื่อลดจำนวนปัญหาดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาทัศนคติและความต้องการของหัวหน้าหน่วยงานในสังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ต่อการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ โดยพบว่า ประเด็นหัวข้อเกี่ยวกับการบริหารจัดการภายในสถานควบคุมที่ดี เป็นหัวข้อที่ได้รับความสนใจและอยากให้มีการจัดการกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นอันดับ 2 เพื่อนำประสบการณ์และความรู้จากหน่วยงานที่มีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าว ไปปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานของหน่วยงานตนเองให้ดีขึ้น

ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ จึงมีมติเห็นชอบให้ จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประเด็นหัวข้อ การจัดการความมั่นคงปลอดภัยในสถานควบคุม : การบริหารจัดการภายในสถานควบคุมที่ดี ซึ่งเป็นหนึ่งในกิจกรรมในโครงการยกระดับการจัดการความรู้ขององค์กร: ขยายกลุ่มเป้าหมาย ภายใต “โครงการยกระดับและพัฒนาระบบการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (ระยะที่ 1) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567” โดย **นางปรีดา วิสาโรจน์ รองอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (ฝ่ายพัฒนา)** ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดโครงการ ซึ่งเทคนิค/วิธีการต่างๆที่ได้จากกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จะได้มีการสรุปและเผยแพร่ให้ผู้สนใจได้เข้าถึงข้อมูล และนำไปใช้ประโยชน์ในโอกาสต่อไป

❖ ความสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงยุติธรรม

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ “มหกรรม KM” (KM Workshop) ปี 2 ภายใต้ “โครงการยกระดับและพัฒนาระบบการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (ระยะที่ 1) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567” เป็นไปตามแผนพัฒนาองค์กร PMQA 4.0 หมวดที่ 4 การวัด วิเคราะห์และการจัดการความรู้ของ กระทรวงยุติธรรม ระยะ 3 ปี (2567-2569) โดยเป้าหมายสูงสุดของแผนพัฒนาองค์กรในหมวดนี้ คือ **สร้างวัฒนธรรมองค์การให้เกิดองค์การแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้**

❖ การดำเนินกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. แหล่งที่มาของข้อมูล

ใช้ความรู้และประสบการณ์ในการดำเนินงาน เกี่ยวกับการจัดการความมั่นคงปลอดภัยในสถานควบคุม การบริหารจัดการภายในสถานควบคุมที่ดี ที่ฝังอยู่ในตัวบุคลากรภายในหน่วยงานสังกัดกรมพินิจฯ (นักวิชาชีพที่มีประสบการณ์) ทั้งในแง่ความสำเร็จและในแง่สิ่งที่วิกฤตหรือล้มเหลว เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคลากรคนอื่นๆ (Tacit to Tacit Knowledge)

โดยความรู้ วิธีการ เทคนิคและประสบการณ์ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จะถูกนำไปผลิตเป็นสื่อในรูปแบบที่เหมาะสม จัดเก็บในคลังการจัดการความรู้ และมีช่องทางให้บุคลากรคนอื่นสามารถเข้าถึงข้อมูล เพื่อศึกษา/ทบทวนย้อนหลังได้ (Tacit to Explicit Knowledge)

2. แหล่งที่มาของผู้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ “มหกรรม KM” (KM Workshop) ปี 2 ครั้งที่ 3/2567 หมวดที่ 2 ด้านการบำบัด แก้ไขและฟื้นฟู เรื่อง เทคนิคการจัดการความมั่นคงปลอดภัยในสถานควบคุม: การบริหารจัดการภายในสถานควบคุมที่ดี มีผู้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งหมด 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. นายทรงพล ม่วงอยู่
ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมฯ
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา
2. นางสาวจิตติมา วรรณอ่อน
ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมฯ
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสมุทรปราการ
3. นายนพพร พักแฝง
นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพชำนาญการ
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดพิษณุโลก

4. นายพงษ์ดนัย รักดีวิสัย
นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพังงา
5. ว่าที่ รต.ภัทรประสิทธิ์ รัตนศรีวงศ์ไชย
นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพังงา

3. เครื่องมือหรือวิธีการในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้แก่

3.1 สนทนาสนทนา (Dialogue)

สนทนาสนทนา (Dialogue) มาจากคำว่า “Bohmian Dialogue” เป็นการพูดคุยสนทนาโดยใช้กระบวนการซึ่งนำเสนอโดย เดวิด โบห์ม (David Bohm) โดยผู้ร่วมสนทนาทุกคนมีส่วนร่วม ทุกคนตั้งใจฟังความคิดเห็นของคนอื่น ให้เกียรติผู้อื่น ไม่ตำหนิหรือตัดสินผู้อื่น ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เป็นกันเองและสามารถแสดงออกโดยการออกเสียงแสดงความคิดเห็นที่เกิดขึ้นจากภายในใจของเรา โดยไม่ตำหนิหรือทำลายความรู้สึกของผู้อื่น ซึ่งกระบวนการสนทนาสนทนา (Dialogue) นี้ มีเพื่อให้ทุกคนที่อยู่ในวงสนทนาได้ร่วมกันระดมความคิดอย่างเป็นธรรมชาติ เพื่อค้นหาวิธีการหรือความรู้ใหม่ๆ หรือหนทางในการแก้ไขปัญหา อีกทั้งยังช่วยแก้ไขความขัดแย้งต่างๆ ได้เป็นอย่างดี สนทนาสนทนา (Dialogue) เป็นการสื่อสารที่ไหลเลื่อนเคลื่อนที่ถ่ายทอดไปมาหากันได้ตลอด โดยปราศจากสิ่งกีดขวาง ดังนั้น การสนทนาในลักษณะเช่นนี้ จึงเป็นการสนทนาอย่างเสมอภาค ไม่มีคนที่สูงกว่าหรือต่ำกว่า เป็นการร่วมกันฟังร่วมกันคิดในระนาบเดียวกัน ฟังโดยไม่ตัดสินใดๆ ทั้งสิ้น ไม่ได้หวังว่าจะแพ้หรือชนะ ซึ่งจะทำให้เกิดความคับข้องใจได้ และการสนทนานี้อาจมีสิ่งให้ผู้ฟังได้ตกผลึกจากกิจกรรมและสามารถนำไปแก้ไข้ปัญหา หรือพัฒนางานหรือบางสิ่งบางอย่างที่ดีขึ้นได้⁽²⁾

3.2 ชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice: CoP)

ชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice - CoP) คือ กลุ่มของคนที่มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งความสำเร็จและความล้มเหลวหรือมีความสนใจในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง ผ่านการใช้เครื่องมือการจัดการความรู้ที่เรียกว่า การบอกเล่าเรื่องราว (Story telling) เพื่อที่จะเรียนรู้วิธีการที่จะสามารถปฏิบัติหรือทำงานให้ดีขึ้นกว่าเดิม หรือนำไปจัดการกับปัญหาอุปสรรคหรือภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นได้ จึงเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้รวมทั้งเพิ่มพูนทักษะ สร้างความรู้ และความเชี่ยวชาญให้เกิดขึ้นในกลุ่มนั้นๆ โดยเน้นที่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากบุคคลหรือหน่วยงานที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best practices) หรือมีจุดวิกฤตล้มเหลว (Worst case) ชุมชนนักปฏิบัติได้กลายเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากทุกวันนี้ หลายองค์กร/กลุ่มทำงาน/ทีมงานและแม้แต่ตัวบุคคลเองต้องทำงานร่วมกันในแนวทางใหม่ ความร่วมมือข้ามองค์กรจึงเป็นสิ่งสำคัญ ชุมชนนักปฏิบัติจึงเป็นรูปแบบใหม่สำหรับการเชื่อมโยงคนที่มึจิตใจในการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนความรู้ และความร่วมมือไม่ว่าจะเป็นรายบุคคลเป็นกลุ่มและถือว่าการพัฒนาองค์กรด้วย⁽³⁾

ชุมชนนักปฏิบัติ เกิดขึ้นโดย ดร. Etienne Wenger และทีมงาน เป็นหนึ่งในผู้บุกเบิกกลุ่มแรก ที่สร้างแนวคิดนี้ขึ้นมาผ่านการศึกษา/การฝึกหัดงาน พวกเขาพบว่า สังคมของการฝึกงานมีความซับซ้อนมาก และทำให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และได้ตั้งชื่อว่า “ชุมชนนักปฏิบัติ” ชุมชนนักปฏิบัติจึงกลายเป็น ศูนย์กลางของการจัดการความรู้ หลังจากหนังสือเล่มแรกเกี่ยวกับชุมชนนักปฏิบัติ ที่ชื่อว่า Communities of Practice - Learning, Meaning, and Identity ได้พิมพ์เผยแพร่ในปี ค.ศ. 1998 ตั้งแต่นั้นมา ชุมชนนักปฏิบัติ มีบทบาทสำคัญในบริบทของการจัดการความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแลกเปลี่ยนความรู้ภายในองค์กร และเป็นเครื่องมือในการทลายอุปสรรคทำให้ความรู้ไหลข้ามองค์กร เกิดการขยายวงของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ชุมชนนักปฏิบัติจึงมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงคน คนซึ่งอาจจะไม่เคยมีโอกาสปฏิสัมพันธ์ กันเลย กิจกรรมนี้จึงเหมือนสื่อกลางเชื่อมให้คนได้ใกล้ชิดกันมากขึ้น ได้รับฟัง ได้สื่อสาร ได้แลกเปลี่ยนได้เรียนรู้ เรื่องราว และประสบการณ์ของแต่ละคนหรือหน่วยงาน ทำให้เกิดการสนทนาระหว่างผู้คนมากขึ้น และทำให้ การปฏิบัติงานดียิ่งขึ้น⁽⁴⁾

ชุมชนนักปฏิบัติมีองค์ประกอบ⁽⁵⁾ ดังนี้

1. หัวข้อความรู้ (Domain) เป็นหัวข้อที่กำหนดขึ้นจากคนในกลุ่มที่สนใจในเรื่องเดียวกัน หัวข้อ ความรู้จึงไม่ได้จำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญจากคนนอกกลุ่มหรือชุมชน เป็นสิ่งที่มีคุณค่ามากกว่าในการที่จะนำ ผู้ที่ศักยภาพหรือมีประสบการณ์ในกลุ่มนั้น มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่ม
2. ชุมชน (Community) ในการรวมกันเป็นกลุ่มภายใต้ความสนใจหัวข้อเดียวกัน สมาชิกใน กลุ่มจะต้องมีความสัมพันธ์กันในการร่วมกิจกรรมและอภิปราย ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และแบ่งปันข้อมูล ข่าวสาร/ซักถาม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชุมชนนักปฏิบัติมาก
3. แนวปฏิบัติ (Practice) สมาชิกในกลุ่มชุมชนนักปฏิบัติล้วนแต่เป็นนักปฏิบัติ จึงต้องการพัฒนา การทำงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น การจดบันทึกประเด็นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันไว้ ทั้งจากประสบการณ์ การเล่าเรื่อง เครื่องมือต่างๆ เทคนิค วิธีการแก้ปัญหา การสังเคราะห์ จึงเป็นสิ่งสำคัญและเมื่อจดบันทึกแล้ว ต้องถ่ายทอดไปยังชุมชนนักปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ซ้ำ ทบทวนซ้ำ แร่/บอกต่อในความรู้ันั้นๆให้หมุนเวียน ต่อไป

3.3 วิธีการจัดกิจกรรม

ใช้วิธีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบ Hybrid ณ ห้องประชุม 6-04 ชั้น 6 อาคารกระทรวง ยุติธรรม และผ่านระบบจอภาพทางไกล (Video Conference in WebEx Online)

- มีผู้ดำเนินรายการ 2 ท่าน ประกอบด้วย

1. นายเอกรินทร์ ศรีอินทร์

นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ

สถาบันวิจัยและพัฒนา

2. นายพศวัต จิตรภิรมย์ศรี

นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพปฏิบัติการ

กองพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน

- คณะทำงาน ทำหน้าที่ในการควบคุมการดำเนินรายการ (Host/Co-host), จัดการระบบสารสนเทศ, จัดสรุปบันทึกสาระที่ได้จากการทำกิจกรรมและถอดบทเรียน ประกอบด้วย

1. นางสาวดารณี เกิดพิพัฒน์
พนักงานคุมประพฤติชำนาญการพิเศษ
สถาบันวิจัยและพัฒนา
2. นางสาวรจนาภา เพ็ญปฐม
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
สถาบันวิจัยและพัฒนา
3. นางสาวศรดา ทิพย์แสง
นักวิชาการคอมพิวเตอร์
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
4. นายธนกร ศุขผล
นักจิตวิทยา
สถาบันวิจัยและพัฒนา
5. นายอดุลย์ ยูโษะ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
สถาบันวิจัยและพัฒนา
6. นางสาวจิรวรรณ ศรีแก้ววรรณ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
สถาบันวิจัยและพัฒนา

สรุปผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจ
โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาระบบการจัดการความรู้
“มหกรรม KM” (KM Workshop) ปี 2
ครั้งที่ 3/2567
วันอังคารที่ 19 กรกฎาคม 2567
หมวดที่ 2 ด้านการบำบัด แก้อาและฟื้นฟู
เรื่อง เทคนิคการจัดการความมั่นคงปลอดภัยในสถานควบคุม: การบริหารจัดการภายในสถานควบคุมที่ดี

3.1 ข้อมูลทั่วไป ทศนคติและความพึงพอใจจากแบบประเมิน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

จากผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจทั้งหมด 111 คน สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้ ด้านเพศ ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 64.0 รองลงมาเป็นเพศหญิง ร้อยละ 33.3 ด้านอายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 46-50 ปี ร้อยละ 31.6 รองลงมาคือ 51 ปีขึ้นไป และ 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.3 และ 22.5 ตามลำดับ ด้านตำแหน่ง พบว่า เกือบครึ่งหนึ่งเป็นพนักงานพินิจ ร้อยละ 48.7 รองลงมา คือ นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ ร้อยละ 27.0 ส่วนประเภทของผู้ตอบแบบประเมิน ครึ่งหนึ่งเป็นพนักงานราชการ ร้อยละ 52.3 ด้านหน่วยงาน พบว่า 3 ใน 4 เป็นหน่วยงานระดับสถานพินิจ ร้อยละ 77.5 และด้านอายุการปฏิบัติงานในสังกัดกรมพินิจ พบว่ามากที่สุดอยู่ระหว่าง 16-20 ปี ร้อยละ 27.0 รองลงมาคือ 21-25 ปี และ 11-15 ปี ร้อยละ 17.1 และ 15.3 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไป (n = 111)

รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	71	64.0
หญิง	37	33.3
LGBTQIAN+	2	1.8
ไม่ระบุ	1	0.9

ตารางที่ 1 (ต่อ)

อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	6	5.4
31 - 35 ปี	9	8.1
36 - 40 ปี	9	8.1
41 - 45 ปี	25	22.5
46 - 50 ปี	35	31.6
51 ปีขึ้นไป	27	24.3
ตำแหน่ง		
ระดับผู้อำนวยการฯ	-	-
ระดับผู้ช่วยผู้อำนวยการ/หัวหน้ากลุ่ม (คดี/สถานแรกรับฯ/ส่วนอำนวยความสะดวก)	12	10.8
พนักงานคุมประพฤติ	2	1.8
นักจิตวิทยาคลินิก/นักจิตวิทยา	5	4.5
พยาบาลวิชาชีพ	-	-
นักสังคมสงเคราะห์	6	5.4
นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ	30	27.0
นักจัดการงานทั่วไป/นักวิชาการเงินและบัญชี /นักวิชาการพัสดุ/เจ้าพนักงานธุรการ	2	1.8
พนักงานพินิจ	54	48.7
ประเภท		
ข้าราชการ	39	35.1
พนักงานราชการ	58	52.3
ลูกจ้างประจำ	13	11.7
ลูกจ้างชั่วคราว	1	0.9
จ้างเหมาบริการ	-	-
หน่วยงาน		
ศูนย์ฝึกและอบรมฯ	24	21.6
สถานพินิจฯ	86	77.5
ส่วนกลาง	1	0.9

ตารางที่ 1 (ต่อ)

อายุการปฏิบัติงานในสังกัดกรมพินิจฯ		
1 - 5 ปี	15	13.5
6 - 10 ปี	16	14.4
11 - 15 ปี	17	15.3
16 - 20 ปี	30	27.0
21 - 25 ปี	19	17.1
26 ปี ขึ้นไป	14	12.7

ส่วนที่ 2 ทศนคติและความพึงพอใจเกี่ยวกับการประชุม

คำถามในส่วนนี้ มีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านประเด็นเนื้อหา 2) ด้านวิทยากร/พี่เลี้ยง และ 3) ด้านประสิทธิภาพการจัดกิจกรรม โดยแต่ละด้านประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ และเป็นคำถามเชิงบวกทั้งหมด โดยแบ่งระดับการแสดงทัศนคติออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วย, เฉยๆ, ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับเห็นด้วย
2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับเฉยๆ
1.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับไม่เห็นด้วย
1.00 – 1.50	หมายถึง	ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1. ด้านประเด็นเนื้อหา

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้มีการตอบแบบประเมินทัศนคติและความพึงพอใจ โดยมีทัศนคติและความพึงพอใจด้านประเด็นเนื้อหา ในภาพรวมอยู่ในระดับ “เห็นด้วย” มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.39 S.D. = 0.57) โดยแยกเป็นข้อคำถาม ดังนี้

คำถามที่ 1 ประเด็นเนื้อหาในวันนี้มีความเหมาะสมและเข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติและความพึงพอใจ ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 53.2

คำถามที่ 2 ประเด็นเนื้อหาในวันนี้มีประโยชน์และตรงกับงานและความต้องการของท่าน ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติและความพึงพอใจ ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 52.3

คำถามที่ 3 ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากวันนี้ไปประยุกต์ใช้กับงานของท่านได้ ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติและความพึงพอใจ ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 48.6

คำถามที่ 4 ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากวันนี้ไปแลกเปลี่ยน/ถ่ายทอดกับเพื่อนร่วมงานได้ ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติและความพึงพอใจ ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 55.0

คำถามที่ 5 ท่านคิดว่าท่านมีความรู้ในเรื่องนี้เพิ่มขึ้น หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติและความพึงพอใจ ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 50.5 รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละด้านประเด็นเนื้อหา

คำถาม	ระดับทัศนคติและความพึงพอใจ (n = 111)					$\bar{X}$	S.D.
	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
ประเด็นเนื้อหาในวันนี้ มีความเหมาะสม เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน	-	-	3 (2.7)	59 (53.2)	49 (44.1)	4.41	0.54
ประเด็นเนื้อหาในวันนี้ มีประโยชน์และตรงกับงานและความต้องการของท่าน	-	-	4 (3.6)	58 (52.3)	49 (44.1)	4.41	0.56
ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากวันนี้ไปประยุกต์ใช้กับงานของท่านได้	-	-	4 (3.6)	54 (48.6)	53 (47.8)	4.44	0.56
ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากวันนี้ไปแลกเปลี่ยน/ถ่ายทอดกับเพื่อนร่วมงานได้	-	1 (0.9)	4 (3.6)	61 (55.0)	45 (40.5)	4.35	0.60
ท่านคิดว่าท่านมีความรู้ในเรื่องนี้เพิ่มขึ้น หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม	-	-	7 (6.3)	56 (50.5)	48 (43.2)	4.37	0.60
รวม						4.39	0.57

2. ด้านวิทยากร/พี่เลี้ยง/ผู้ดำเนินรายการ

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ “มทรรม KM” (KM Workshop) ปีที่ 2 หมวดที่ 2 ด้านการบำบัด แก่ไขและฟื้นฟู เรื่อง เทคนิคการจัดการความมั่นคงปลอดภัยในสถานควบคุม: การบริหารจัดการภายในสถานควบคุมที่ดี ประกอบด้วยวิทยากรผู้ดำเนินรายการและคณะทำงาน ดังนี้

วิทยากร ประกอบด้วย

1. นายทรงพล ม่วงอยู่

ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมฯ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา

2. นางสาวจิตติมา วรรณอ่อน

ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมฯ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสมุทรปราการ

3. นายนพพร พักแพง

นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพชำนาญการ สถานพินิจฯ จังหวัดพิษณุโลก

4. นายพงษ์ดนัย รักดีวิสัย

นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพังงา

5. ว่าที่ รต.ภัทรประสิทธิ์ รัตนศรีวงศ์ไชย

นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพังงา

ผู้ดำเนินรายการ 2 ท่าน ประกอบด้วย

1. นายเอกนรินทร์ ศรีอินทร์

นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ สถาบันวิจัยและพัฒนา

2. นายพศวัต จิตรภักดิ์ศรี

นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพปฏิบัติการ กองพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน

- คณะทำงาน ทำหน้าที่ในการควบคุมการดำเนินรายการ (Host/Co-host), จัดการระบบสารสนเทศ, จัดสรุปบันทึกสาระที่ได้จากการทำกิจกรรมและถอดบทเรียน ประกอบด้วย

1. นางสาวดารณี เกิดพิพัฒน์

พนักงานคุมประพฤติชำนาญการพิเศษ สถาบันวิจัยและพัฒนา

2. นางสาวจุฑามาศ เพ็ญปฐม

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ สถาบันวิจัยและพัฒนา

3. นางสาวศรดา ทิพย์แสง

นักวิชาการคอมพิวเตอร์ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ

4. นายธนกร สุขผล

นักจิตวิทยา สถาบันวิจัยและพัฒนา

5. นายอดุลย์ ยูโษะ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน สถาบันวิจัยและพัฒนา

6. นางสาวจิรวรรณ ศรีแก้ววรรณ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน สถาบันวิจัยและพัฒนา

พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่ มีทัศนคติและความพึงพอใจด้านวิทยากร/พี่เลี้ยง อยู่ในระดับ “เห็นด้วย” ($\bar{X} = 4.23$ S.D. = 0.45) โดยแยกเป็นข้อคำถาม ดังนี้

คำถามที่ 1 วิทยากร/พี่เลี้ยงมีวิธีการหรือเทคนิคในการสร้างการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติและความพึงพอใจ ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 58.6

คำถามที่ 2 วิทยากร/พี่เลี้ยงมีการใช้คำพูด/สื่อ/อุปกรณ์เหมาะสม และควบคุมเวลาดี ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติและความพึงพอใจ ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 52.3

คำถามที่ 3 วิทยากร/พี่เลี้ยงมีการนำประสบการณ์และความรู้มาผสมผสานการทำกิจกรรม ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติและความพึงพอใจ ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 56.8

คำถามที่ 4 วิทยากร/พี่เลี้ยงเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์/ความรู้ ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติและความพึงพอใจ ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 55.9

คำถามที่ 5 วิทยากร/พี่เลี้ยง ใช้สื่อ/อุปกรณ์อื่นร่วมทำให้เข้าใจเนื้อหา/ประเด็นมากยิ่งขึ้น ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติและความพึงพอใจ ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 56.8 รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละด้านวิทยากร/พี่เลี้ยง/ผู้ดำเนินรายการ

คำถาม	ระดับทัศนคติและความพึงพอใจ (n = 111)					$\bar{X}$	S.D.
	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
วิทยากร/พี่เลี้ยงมีวิธีการหรือเทคนิคในการสร้างการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง	1 (0.9)	1 (0.9)	9 (8.1)	65 (58.6)	35 (31.5)	4.19	0.48
วิทยากร/พี่เลี้ยงมีการใช้คำพูด/สื่อ/อุปกรณ์เหมาะสมและควบคุมเวลาดี	-	1 (0.9)	11 (9.9)	58 (52.3)	41 (36.9)	4.25	0.44
วิทยากร/พี่เลี้ยงมีการนำประสบการณ์และความรู้มาผสมผสานการทำกิจกรรม	-	2 (1.8)	7 (6.3)	63 (56.8)	39 (35.1)	4.25	0.42
วิทยากร/พี่เลี้ยงเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์/ความรู้	1 (0.9)	1 (0.9)	6 (5.4)	62 (55.9)	41 (36.9)	4.27	0.47
วิทยากร/พี่เลี้ยงใช้สื่อ/อุปกรณ์อื่นร่วมทำให้เข้าใจเนื้อหา/ประเด็นมากยิ่งขึ้น	-	3 (2.7)	8 (7.2)	63 (56.8)	37 (33.3)	4.21	0.47
รวม						4.23	0.45

3. ด้านประสิทธิภาพการจัดกิจกรรม

ด้านประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมของโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ “มหกรรม KM” (KM Workshop) ปีที่ 2 หมวดที่ 2 ด้านการบำบัด แก้ไข

และฟื้นฟู เรื่อง เทคนิคการจัดการความมั่นคงปลอดภัยในสถานควบคุม: การบริหารจัดการภายในสถานควบคุมที่ดี ส่วนใหญ่เป็นคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบทั่วไปของการจัดกิจกรรม โดยผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่ มีทัศนคติและความพึงพอใจด้านประสิทธิภาพการจัดกิจกรรม อยู่ในระดับ “เห็นด้วย” ($\bar{X} = 4.17$ S.D. = 0.46) โดยแยกเป็นข้อคำถาม ดังนี้

คำถามที่ 1 ระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ต มีความเสถียร มีความชัดเจนทั้งภาพและเสียง ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติและความพึงพอใจ ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 56.8

คำถามที่ 2 เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม เหมาะสมดี ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติและความพึงพอใจ ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 61.3

คำถามที่ 3 การจัดกิจกรรม KM ในรูปแบบออนไลน์มีความเหมาะสม ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติและความพึงพอใจ ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 55.9

คำถามที่ 4 ควรมีการจัดกิจกรรม KM อย่างต่อเนื่อง ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติและความพึงพอใจ ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 53.2

คำถามที่ 5 ท่านสนใจเข้าร่วมกิจกรรม KM ในครั้งต่อไป แม้ว่าหัวข้ออาจจะไม่เกี่ยวกับงานของท่านก็ตาม ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติและความพึงพอใจ ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 58.6

รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละด้านประสิทธิภาพการจัดกิจกรรม

คำถาม	ระดับทัศนคติและความพึงพอใจ (n = 111)					$\bar{X}$	S.D.
	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
ระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ต มี ความเสถียร มีความชัดเจนทั้ง ภาพและเสียง	-	8 (7.2)	11 (9.9)	63 (56.8)	29 (26.1)	4.02	0.65
เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม เหมาะสมดี	-	-	10 (9.0)	68 (61.3)	33 (29.7)	4.21	0.34
การจัดกิจกรรม KM ในรูปแบบ ออนไลน์มีความเหมาะสม	-	4 (3.6)	5 (4.5)	62 (55.9)	40 (36.0)	4.24	0.49
ควรมีการจัดกิจกรรม KM อย่างต่อเนื่อง	-	-	12 (10.8)	59 (53.2)	40 (36.0)	4.25	0.40
ท่านสนใจเข้าร่วมกิจกรรม KM ในครั้งต่อไป แม้ว่าหัวข้อ อาจจะไม่เกี่ยวกับงานของท่าน	-	2 (1.8)	12 (10.8)	65 (58.6)	32 (28.8)	4.14	0.45
รวม						4.17	0.46

3.2 ข้อเสนอแนะ

ในส่วน of ข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย คำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบประเมินทัศนคติระบุ ข้อเสนอแนะตามอัธยาศัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมในครั้งนี้ พบว่า

1.1 เป็นกิจกรรมที่ดี หัวข้อมีความเหมาะสมหัว/มีประโยชน์มาก ควรจัดกิจกรรมขึ้นอีกครั้ง ขอให้จัดต่อเนื่องเรื่อยๆ เพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ (4 ราย)

1.2 ทุกวันนี้พนักงานพินิจกับพ่อบ้านไม่กล้าทำอะไรกลัวโดนความผิด จนทำให้เด็กๆ ไม่แคร์ จึงอยากให้มีการบูรณาการใหม่ในการควบคุมเด็ก ซึ่งแต่ละที่มีปัญหาไม่เหมือนกัน ต้องแก้ปัญหาให้ตรงจุด (1 ราย)

1.3 อยากให้ส่วนกลางมุ่งเน้นการทำงานเพื่อเด็กและเยาวชนให้มากขึ้น ไม่ใช่แต่ทำงานเอกสาร/ส่งตัวชีวิต ทำให้ไม่มีเวลาให้กับเด็กและเยาวชนอย่างเต็มที่ (1 ราย)

2. ความเห็นเกี่ยวกับหัวข้อในการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป

2.1 เกี่ยวกับสวัสดิการ โดยเฉพาะสวัสดิการให้กับพนักงานราชการ (4 ราย)

2.2 การระงับเหตุกรณีจลาจล การดูแลเด็กและเยาวชนในสถานที่ควบคุม (1 ราย)

2.3 การจัดการปัญหาความรุนแรงโดยไม่ใช้ความรุนแรง (1 ราย)

2.4 ปัจจัยที่สนับสนุนให้เกิดการก่อเหตุหรือการกระทำผิดกฎระเบียบต่างๆ ในมิติมุมมองของเด็กและเยาวชนที่จะก่อเหตุเหล่านั้นๆ (1 ราย)

2.5 feedback การทำงานหลังจากแนวทางต่างออกมาจากส่วนกลาง (1 ราย)

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

- ไม่มี

บรรณานุกรม

1. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2566). รายงานสถิติคดีประจำปี 2566. (Online) <https://www.djop.go.th/navigations/รายงานสถิติคดีประจำปี> เข้าถึงข้อมูลวันที่ 7 กันยายน 2567.
2. กลุ่มพัฒนาระบบงานมาตรการความมั่นคงปลอดภัย, กองพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการหลบหนี**. เอกสารประกอบการบรรยายในโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การยกระดับมาตรฐานในการปฏิบัติงานเพื่อเสริมสร้างดุลยภาพในองค์กร” มปป. มปป.
3. วิรัช พัฒนภรณ์. (2554.) **แรงบันดาลใจ จาก สุนทรียสนทนา**. พิมพ์ครั้งที่ 1 ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่พิมพ์นิยม.
4. จิระประภา อัครบวร, จารุวรรณ ยอดระฆัง และอนุชาติ เจริญวงศ์มิตร. (2552). **การจัดการความรู้**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
5. Young Ronald. (2010). **Knowledge Management Tools and Techniques Manual**. Tokyo, Japan: Asian Productivity Organization.
6. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.). (2557). **ชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice - CoP)** (Online). https://www.nstda.or.th/home/knowledge_post/community-of-practice/ เข้าถึงข้อมูลวันที่ 29 สิงหาคม 2567

เทคนิค/วิธีการที่ได้จากผู้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Best Practice)

หมวดที่ 5 ด้านการบริหารจัดการทั่วไป

เรื่อง เทคนิคการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในองค์กร เพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

1. สิ่งสำคัญคือ “การให้ข้อมูลกับการสื่อสารกับเด็กและเยาวชน” ทุกตำแหน่ง ทุกสายงาน ต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง เหมือนกันและรู้เท่ากัน ถ้าไม่แน่ใจในข้อมูล อย่าให้ข้อมูลกับเยาวชนเด็ดขาด ให้สอบถามกับผู้ที่มีข้อมูลถูกต้องชัดเจนเท่านั้น เพื่อป้องกันการเข้าใจคลาดเคลื่อน ง่ายๆคือ “พูดให้ตรงกัน พูดให้เหมือนกัน”

2. สร้างความอบอุ่นใจให้กับเด็กและเยาวชน โดยหมั่นถามเด็กและเยาวชนว่า “จะอยู่อย่างไรให้มีความสุข” โดยให้อิสระกับเด็กและเยาวชนในการแสดงความคิดเห็น เสียงเหล่านั้นมีความสำคัญ แล้วนำสิ่งเหล่านั้นมาพูดคุย/หารือกับผู้อำนวยการฯ และทีมงาน เพื่อหาทางออกที่ดีและเหมาะสมต่อไป

3. พยายามค้นหาเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเชิงบวก ในการเป็นสื่อกลางทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ ถ้าเราสามารถค้นหาเด็กและเยาวชนเหล่านี้ได้มากเท่าไร ก็ยิ่งเป็นผลดีต่อการบริหารจัดการภายในมากขึ้นเท่านั้น อาจมีการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ เพื่อให้การทำงานราบรื่น โดยอาจมีการประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่เพื่อพูดคุยถึงจุดแข็งที่ได้อยู่แล้ว หรือปัญหาอุปสรรคที่พบเจอ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาคต่อไป แต่...อย่าให้สิทธิอะไรที่เกินไปกว่าเยาวชนคนอื่นๆ เพราะจะนำมาซึ่งปัญหาความขัดแย้งได้ในภายหลัง

4. การพบปะพูดคุยกับเด็กและเยาวชนเป็นประจำ เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เด็กรู้สึกมั่นคงปลอดภัย เพราะเด็กและเยาวชนจะรับรู้ได้ถึงความรักเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่ และเมื่อเยาวชนใกล้ชิดสนิทสนมกับเจ้าหน้าที่มากขึ้น เด็กและเยาวชนจะเปิดใจให้ข้อมูลต่างๆ เช่น ความเครียดเรื่องคดี/เรื่องญาติ หรือแม้กระทั่งการปรับตัว/การคบเพื่อนภายในเขตควบคุม ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถช่วยเหลือ/ยับยั้งปัญหาไม่ให้เกิดขึ้นได้

5. เจ้าหน้าที่ต้องรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง กล่าวคือ ต้องรู้ว่าตัวเองเป็นเจ้าหน้าที่ ต้องรู้จักการวางตัวทั้งความประพฤติ คำพูดและกิริยาท่าทางต่างๆ เพราะเด็กและเยาวชนรับรู้ได้ว่า ท่าทางและคำพูดเหล่านั้น กำลังสื่อ/บอกอะไรกับพวกเขา ถ้าเป็นคำพูดหรือพฤติกรรมในเชิงลบ อาจส่งผลเสียต่อสัมพันธ์ภาพและการบริหารจัดการภายในที่ดีได้

6. เจ้าหน้าที่ต้องผูกความยุติธรรมให้เด็กและเยาวชนทุกคน หมายถึง ต้องมีความเท่าเทียม เป็นธรรม และเสมอภาคกับเด็กและเยาวชนในทุกเรื่อง บางครั้งเพียงแค่เรื่องเล็กๆก็นำไปสู่เหตุการณ์ที่บานปลายได้ โดยเฉพาะการให้ทุน/ให้โทษ การให้สิทธิต่างๆ (การเลื่อน การลด การลา การพัก) สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก เจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาให้รอบคอบ และต้องให้ข้อมูลที่ตรงกันทุกฝ่าย

7. การบริหารจัดการคนให้พร้อมปฏิบัติงานในทุกภารกิจ เช่น การจัดเวรของพนักงานพินิจสลับจุด/สลับช่วงเวลา เพื่อให้เกิดการตื่นตัวพร้อมเรียนรู้การปฏิบัติงาน อีกทั้งเด็กและเยาวชนจะไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเจ้าหน้าที่ในแต่ละช่วงเวลา/แต่ละจุดเป็นใคร เป็นการสร้างระบบงานเชิงสัญลักษณ์ให้เด็กและเยาวชนเห็นถึงการเอาใจจริงเอาใจในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะการปฏิบัติหน้าที่ประจำจุดแบบต่อเนื่อง จะทำให้เด็กและเยาวชนเรียนรู้พฤติกรรมและจุดอ่อนของเจ้าหน้าที่ได้

8. 5 อย่า 1.) เจ้าหน้าที่อย่าทะเลาะกันต่อหน้าเด็กและเยาวชน 2.) อย่าเอาเรื่องของเจ้าหน้าที่คนใดคนหนึ่งไปเล่าให้เด็กและเยาวชนฟังและแสดงความเห็นในเชิงลบ 3.) อย่าดูด่าว่ากล่าว ด้อยค่า ใช้ความรุนแรงกับเด็กและเยาวชนต่อหน้าธารกำนัล 4.) อย่าให้สิทธิกับเด็กและเยาวชนในเรื่องที่ผิดกฎระเบียบ 5.) อย่าทำตัวสนิทกับเด็กและเยาวชนจนเกินเลยความเป็นเจ้าหน้าที่ เพราะทุกสิ่งที่กล่าวมาคือสิ่งที่จะคอยเซาะกร่อนบ่อนทำลายการบริหารจัดการและการควบคุมภายในให้มีประสิทธิภาพได้

โปสเตอร์ Infographics ประชาสัมพันธ์โครงการ

ขอเชิญเข้าร่วมประชุม

"มหกรรม KM"

(KM Workshop) ปี 2

พิธีเปิด โดย :
นางนลินนาถ ไกรนรา
รองอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
(ฝ่ายปฏิบัติการ)

หมวดที่ 2 ด้านการบำบัด แก้ไขฟื้นฟู
เรื่อง เทคนิคการจัดการความมั่นคงปลอดภัยในสถานควบคุม:
การบริหารจัดการภายในสถานควบคุมที่ดี

วิทยากรร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดย :

นายทรงพล ม่วงอยู่
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
ศฝ.บ้านกรุดา

นายพนพพร พักแพ้ว
นักวิชาการอบรมฯ ชำนาญการ
สพ. พิษณุโลก

นางสาวจิตติมา วรรณอ่อน
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
ศฝ. สมุทรปราการ

นายพงษ์ดนัย รักดีวิสัย
นักวิชาการอบรมฯ
ศูนย์ฝึกและอบรมฯ เขต 10

ว่าที่ รต.ภัทรประสิทธิ์ รัตนศรีวงศ์ไชย
นักวิชาการอบรมฯ
ศูนย์ฝึกและอบรมฯ เขต 10

ดำเนินรายการโดย :

นายเอกนรินทร์ ศรีอินทร์
นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ
สถาบันวิจัยและพัฒนา

นายพศวัต จิตร์ภิรมย์ศรี
นักวิชาการอบรมฯ ปฏิบัติการ
กองพัฒนาระบบงานฯ

ออนไลน์ผ่านโปรแกรม
Cisco Webex
Meeting number : 2521 742 5544
Password : workshop03
19 กรกฎาคม 2567
08.30 - 16.30 น.

กำหนดการ **ลงทะเบียน**

สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สถาบันวิจัยและพัฒนา
โทรศัพท์ 0 2141 6519

จัดโดย : คณะอนุกรรมการฝ่ายวางแผนงาน
การบริหารจัดการความรู้
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

News DJOP เผยแพร่การดำเนินโครงการ

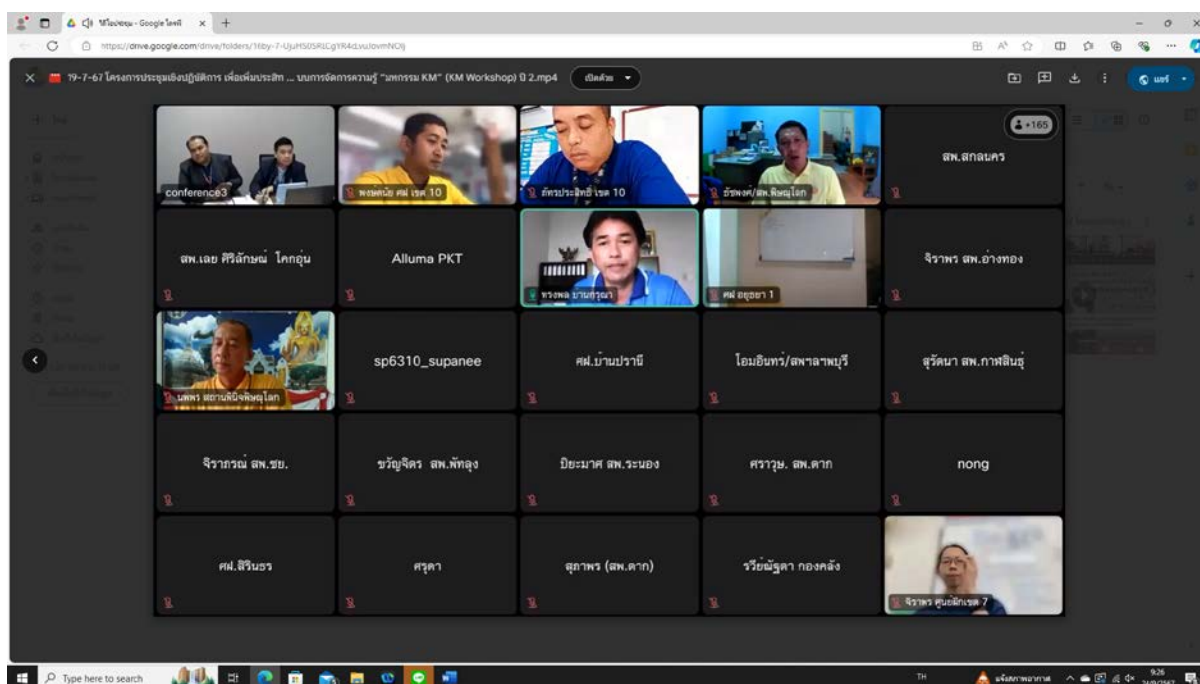
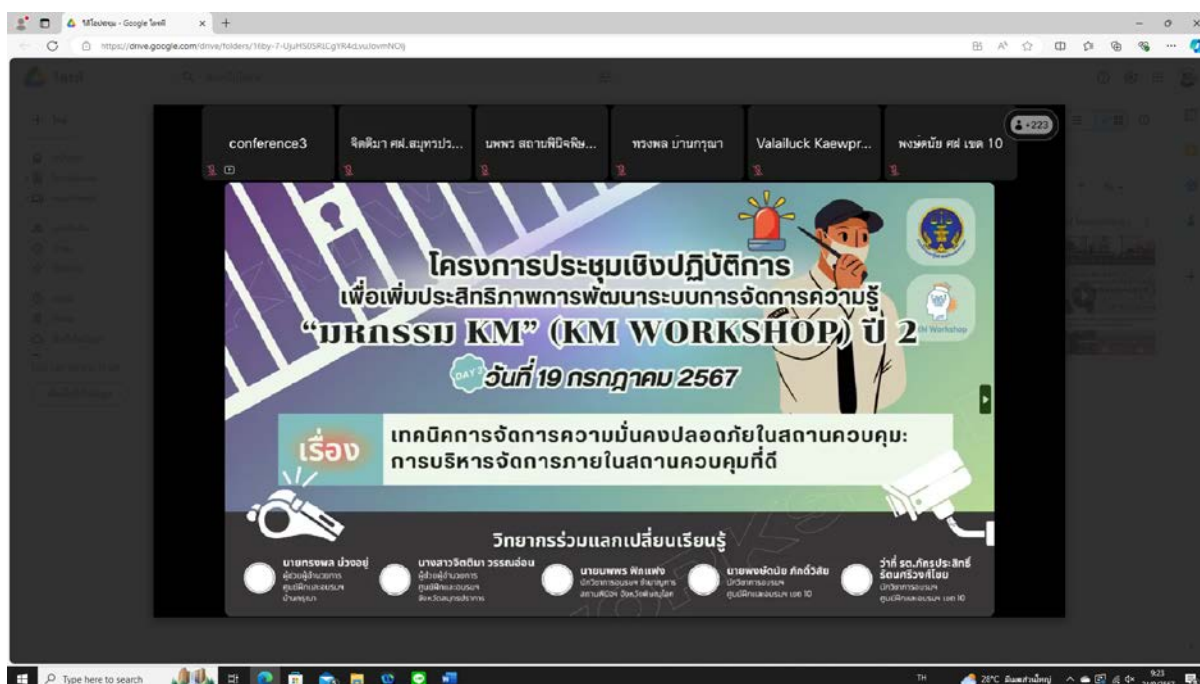

วันที่ 19 กรกฎาคม 2567 เวลา 09.30 น. สถาบันวิจัยและพัฒนา ได้จัดโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ “มหกรรม KM” (KM Workshop) ปี 2 โดยมีนายทงพล ม่วงอยู่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ศฝ.บ้านกรูณา นางสาวจิตติมา วรรณอ่อน ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ศฝ.จังหวัดสมุทรปราการ นายพนมกร พิกแพง นักวิชาการอบรมฯชำนาญการ สฟ.พิษณุโลก นายพงษ์ชัย รักดีวิสัย นักวิชาการอบรมฯ ศฝ.เขต 10 และว่าที่ ร.ต. ภัทรประสิทธิ์ รัดคนศรีไชย นักวิชาการอบรมฯ ศฝ.เขต 10 ให้เกียรติเป็นวิทยากรแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหมวดที่ 2 ด้านการบำบัดแก้ไขฟื้นฟู ในหัวข้อเรื่อง เทคนิคการจัดการความมั่นคงปลอดภัยในสถานควบคุม: การบริหารจัดการภายในสถานควบคุมที่ดี โดยมีข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมโครงการผ่านระบบ Cisco Webex Conference จำนวนกว่า 270 คน

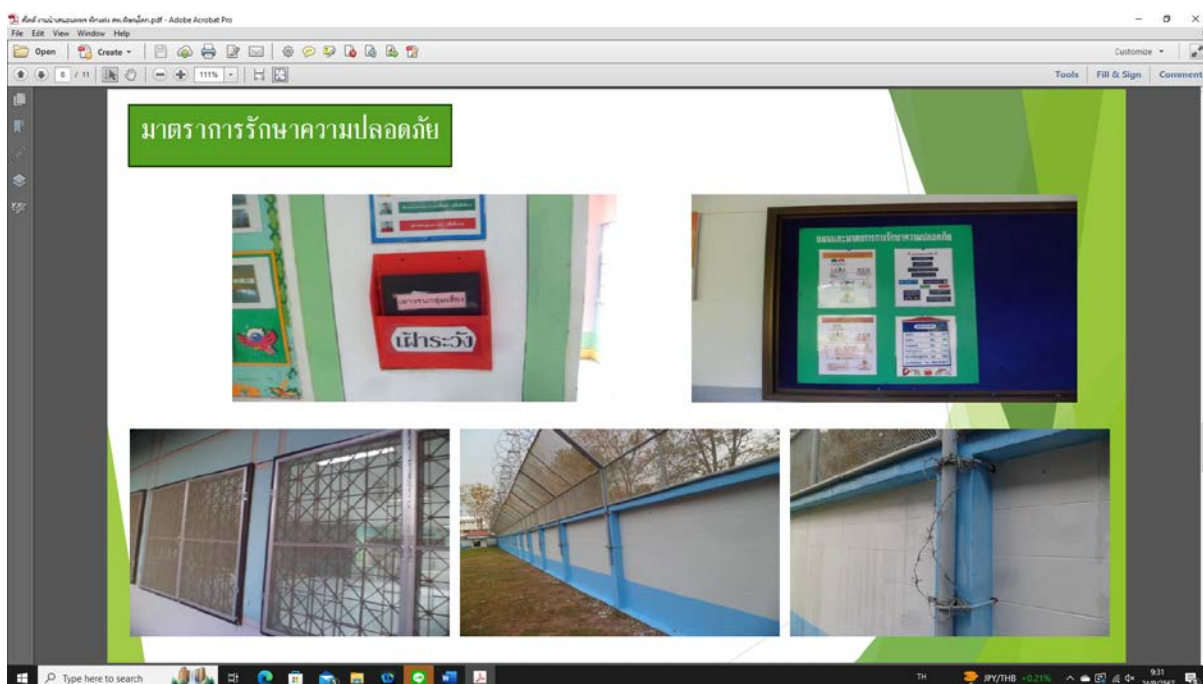
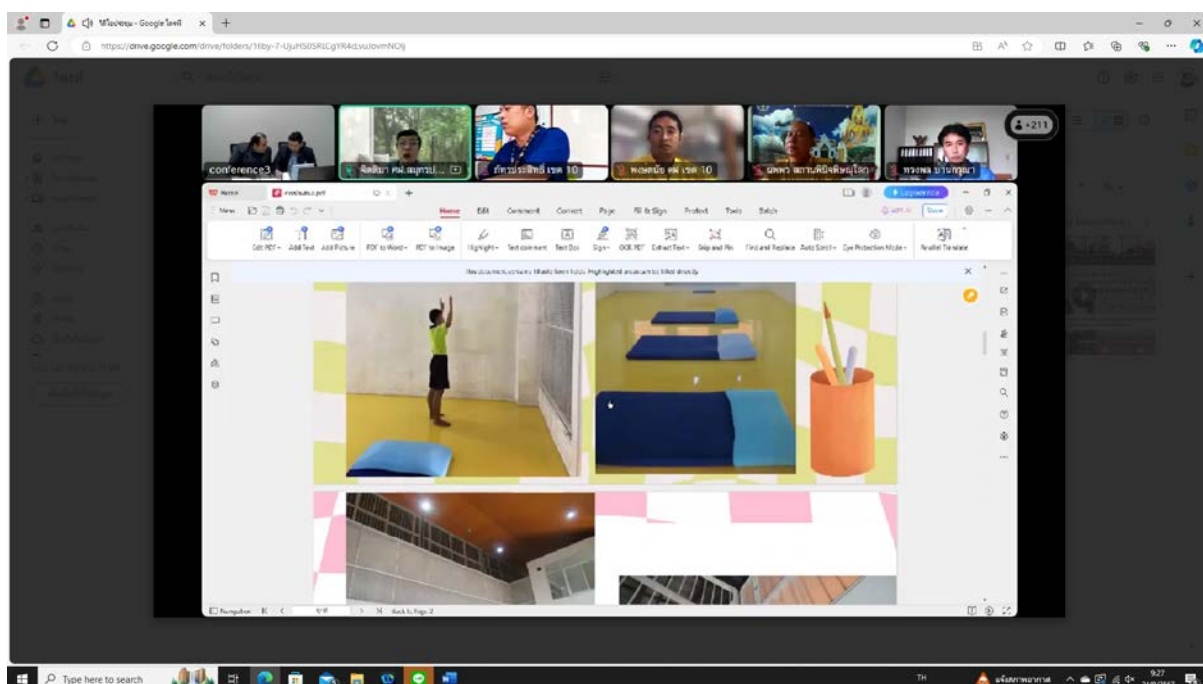
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ จากการปฏิบัติงานในแง่ของความสำเร็จจากหน่วยงานที่มีผลการดำเนินงานโดดเด่นในเรื่องนั้นๆ (Good Practice) เช่น การจัดการภายในสถานควบคุม เทคนิคการจัดการอาคารสถานที่ การสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างเจ้าหน้าที่กับเด็กและเยาวชน รวมถึงวิธีการปฏิบัติงานต่างๆของบุคลากรที่ส่งผลดีต่อการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูภายในสถานควบคุม เพื่อนำไปสู่การนำไปทดลองปฏิบัติในหน่วยงานอื่นๆ ต่อไป การประชุมดังกล่าวจัดขึ้น ณ ห้องประชุม 7 - 06 ชั้น 7 อาคารกระทรวงยุติธรรม ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร และผ่านระบบจอภาพทางไกล Cisco Webex Conference

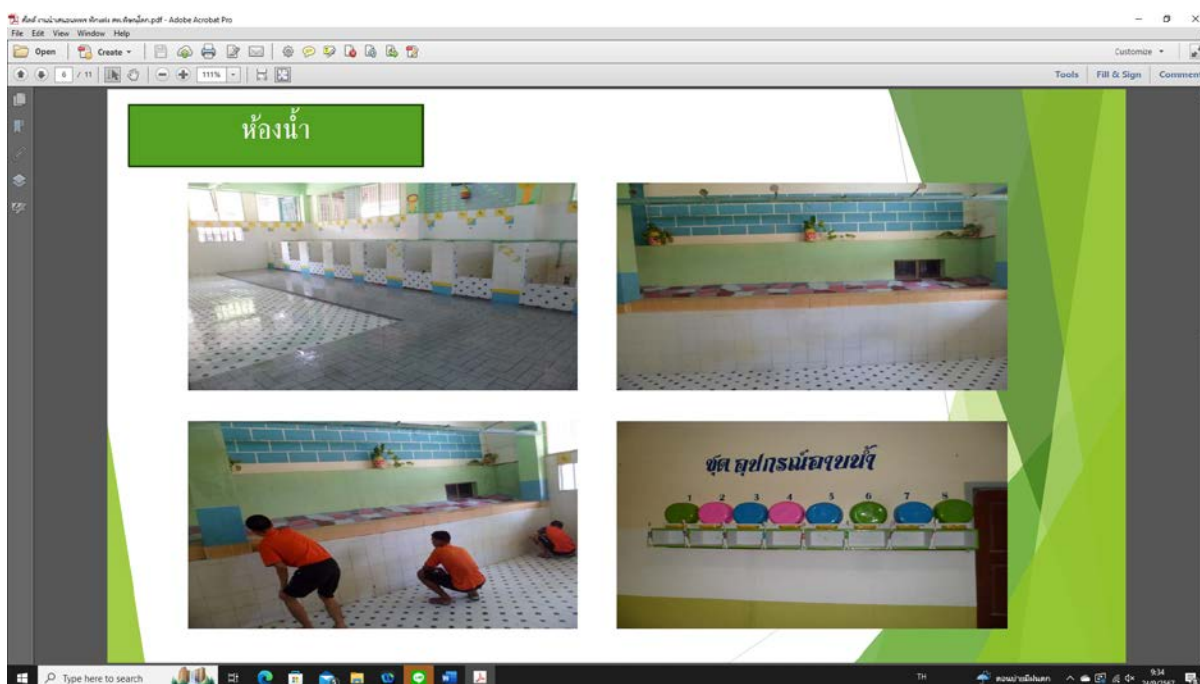
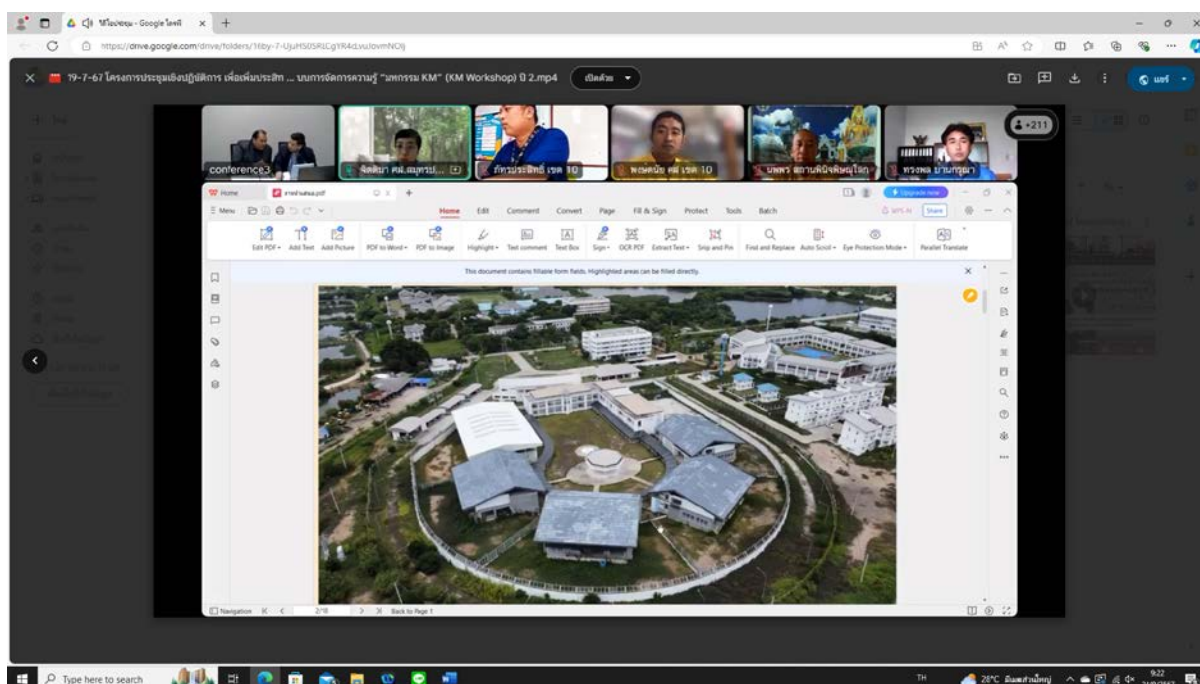
ภาพถ่ายกิจกรรมในโครงการ

ภาพถ่ายกิจกรรมในโครงการ

ภาพถ่ายกิจกรรมในโครงการ

ภาพถ่ายกิจกรรมในโครงการ

